

Arrest

nr. 88 157 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 23 november 2011 en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 26 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, welke dezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn het dorp Dokkhin Rajdi te Kalkini in het district Madaripur. U werd in 2008 lid van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). U nam een of twee keer per maand deel aan evenementen als sympathisant. Leden van de regerende Awami League (AL) persten vanaf 2008 uw vader af om inkomsten uit zijn winkel af te staan. De voorzitter van de Awami League (AL), J.(...), wilde vanaf 2010 graag dat u zich bij hem voegde, maar u weigerde. Op 15.08.2011 nam u deel aan een gevecht tussen aanhangers van de BNP en de AL. Op 20.08.2011 werd de vader van J.(...) vermoord. U werd hiervan beschuldigd; u dook onmiddellijk onder. Daarna verbleef u nog ruim een jaar in Dhaka en u verliet Bangladesh op 1 oktober 2011. U reisde overland via India, Pakistan, Iran en Turkije naar België. U vroeg hier asiel op 7 november 2011.

U legde volgende documenten neer ter ondersteuning van uw relaas: een geboorteakte, een kopie van een nationaliteitscertificaat, brieven van de BNP en van uw advocaat, een First Information Report (FIR), een Charge Sheet, een arrestatiebevel en een oproeping tot de beschuldigde zich aan te bieden.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal niet heeft kunnen overtuigen dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet op Subsidiäre bescherming zou lopen.

*In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat u uw **vermeende identiteit** niet kan aantonen met een document met foto, zoals een identiteitskaart of een paspoort. Het CGVS verwijst in dit licht naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op datum van 29.11.2011 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd, overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 21 jaar, met een standaarddeviatie van een tweetal jaar, een goede schatting is. Aldus blijkt dat u ouder bent dan u zich voordoet aan de Belgische autoriteiten. U trachtte aldus de Belgische autoriteiten te misleiden. Elementen uit het gehoorverslag bij het CGVS ondersteunen dit. Telkens u gevraagd wordt naar uw leeftijd op het moment van bepaalde evenementen in uw leven, aarzelde u zichtbaar en begon uitdrukkelijk te rekenen; u wilde dit op een zeker ogenblik zelfs aan de Protection Officer overlaten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 13.04.2012, pp. 3, 10). Doordat de door u neergelegde geboorteakte niettemin het geboortjaar 1994 opgeeft kan er van worden uitgegaan dat het hier om een vervalst document gaat. In dit licht moet daarom de aandacht worden getrokken op de informatie in bijlage, waaruit blijkt dat er in Bangladesh zeer veel vervalste documenten circuleren. Hierdoor kan bijgevolg niet worden vastgesteld dat andere documenten authentiek zijn en wel degelijk uzelf betreffen.*

*Daarnaast bleek tijdens uw gehoor dat u bijkomend **valse verklaringen** heeft afgelegd inzake uw vroegere verblijven. Aanvankelijk hield u namelijk staande dat u voor november 2011 nog nooit naar het buitenland bent gereisd of asiel heeft gevraagd (pp. 2, 4). Zoals echter bleek uit de gegevens van Eurodac (dd. 23.11.2011) werden al op 11.12.2006 uw vingerafdrukken genomen in Griekenland. Hoewel u bij confrontie erkent dat u inderdaad in 2006 naar Griekenland ging, houdt u vol dat u daardoor politieke en financiële problemen zou hebben gehad (p. 10). Indien u op 02.09.1994 zou zijn geboren zoals u beweert, zou dit dus betekenen dat u op dit moment van vermeende politieke vervolging 12 jaar zou zijn geweest. Dit is een zeer ongeloofwaardig scenario, zoals verder ook zal blijken. U zou echter bang zijn geweest om de waarheid te vertellen. Deze uitleg kan niet voldoen voor uw misleidende verklaringen, er werd immers in het begin van het gehoor duidelijk gewezen op het belang om de waarheid te vertellen (p. 1). Even later trekt u inderdaad uw bewering in als zou u toen politieke problemen hebben gekend. Kortom, het geheel van uw verklaringen is dermate inconsistent en onaannemelijk dat er kan worden besloten tot de intentie van bedrog. Het feit dat u evenmin kan bewijzen dat u ooit van Griekenland terugging naar Bangladesh, noch dat u recent uit Bangladesh naar België kwam, breekt nog verder de geloofwaardigheid van uw relaas af.*

*Voor wat betreft uw **vermeende politieke activiteiten en de daaraan verbonden vermeende valse zaak** in 2011 rest er dan ook nauwelijks nog een marge van aannemelijkheid. Zo achtte u het acceptabel om de tolk bij uw relaas te betrekken. Gevraagd naar de ideologische strekking van de BNP, kon u er immers zelf nauwelijks iets over zeggen, buiten dat deze partij het land met discipline wil leiden*

(p. 4). Gezien u gedurende 3 jaar minstens maandelijks aan evenementen zou hebben deelgenomen en er dus meer kennis over verwacht kan worden, werd de vraag geherformuleerd. U bleef het antwoord schuldig maar richtte zich daarbij direct tot de tolk met de woorden “zeg maar iets dat goed is hierover”. U werd er nochtans herhaaldelijk over geïnformeerd dat dit uw persoonlijke relaas betreft en dat de tolk hierin neutraal is. Uw manifeste inbreuk op dit voorschrift getuigt opnieuw van wezenlijk gebrek aan respect voor de asielprocedure. Bij gebrek aan een geloofwaardig politiek profiel vervalt eveneens de grond voor vervolging op deze basis. Uw intentie tot misleiding wordt overigens andermaal bevestigd door de documenten die u met betrekking tot deze zaak voorlegt. Het zouden copies van gerechtsdocumenten betreffen, opgesteld in het Engels. Zoals echter blijkt uit informatie toegevoegd aan het dossier, worden Bengaalse gerechtsstukken steeds in het Bengaals opgesteld, met eventuele uitzondering van het Hooggerechtshof. Aangezien het hier een lokale rechtbank betreft, had er dus sprake moeten zijn van gecertificeerde copies van Bengaalse documenten, of eventueel vertalingen van deze laatste. Vertalingen dienen bovendien als dusdanig te worden aangeduid, hetgeen hier niet het geval is; vertaling worden evenmin op foliopapier afgedrukt, hetgeen hier wel het geval is. Daarnaast is de kwaliteit van het Engels in deze stukken dermate pover dat dit de conclusie versterkt dat het hier inderdaad gaat om vervalste documenten

U heeft uw asielaas dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een **subsidiare beschermingsstatus** in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker duidt “De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister bevoegd inzake aangelegenheden die betrekking hebben op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name de Minister van Asiel- en Migratiebeleid en haar Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid” aan als eerste verwerende partij.

2.2. De in het verzoekschrift aangeduide eerste verwerende partij kan niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiare beschermingsstatus, niet tot haar bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze de enige partij die dienstig tot verweer kan worden geroepen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker laat vooreerst gelden dat de bestreden beslissing onvolledig en onjuist gemotiveerd is. Hij is van mening dat in de beslissing ten onrechte geen rekening werd gehouden met de verschillende door hem aangebrachte asielmotieven. Verder stelt hij dat hij op zeer jonge leeftijd naar België is gekomen vanuit Bangladesh nadat hij er problemen kende omwille van zijn politiek engagement. Hij werd in 2008 lid van de Bangladesh Nationalist Party (BNP) en nam geregeld deel aan verschillende activiteiten. Verzoeker merkt op dat hij geïmigreerd werd omwille van het feit dat hij weigerde toe te treden tot een andere politieke partij, namelijk de regerende Awami League (AL), en zijn vader vanaf 2008 afgeperst

werd met de inkomsten van zijn winkel. Hij is de mening toegedaan dat, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld, hij voldoende informatie kan geven over de politieke situatie en tegenstellingen tussen beide voornoemde politieke partijen. Dit blijkt volgens hem uit het verslag van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, waaruit hij vervolgens citeert. Verzoeker wijst erop dat de rechtstreekse aanleiding van zijn vlucht de moord is op de vader van de voorzitter van de Awami League, waarvan hij volledig valselijk wordt beschuldigd om hem alzo uit te schakelen als politiek tegenstander. De bestreden beslissing is, aldus verzoeker, onvoldoende ingegaan op enerzijds zijn politieke kennis en anderzijds de politieke redenen die aan de basis liggen van zijn onmiddellijk vertrek naar België. Voorts oppert verzoeker dat de bestreden beslissing ten onrechte tracht voor te houden dat zijn hele asielrelaas bedrieglijk zou zijn nu hij zijn reis in 2006 naar Griekenland had verzwegen. Volgens hem leidt de commissaris-generaal hier ten onrechte uit af dat hij sindsdien niet meer zou zijn teruggekeerd naar Bangladesh. Wat de stukken betreft die hij neerlegde, poneert verzoeker dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt voorgehouden dat deze ongeloofwaardig zijn aangezien zij in het Engels werden opgesteld. De commissaris-generaal blijft in gebreke een onderzoek te voeren naar de documenten vooraleer de geloofwaardigheid ervan te betwisten. Verzoeker merkt verder op dat de commissaris-generaal uit het gegeven dat hij zijn verblijf in Griekenland in 2006 heeft verzwegen, ten onrechte wil afleiden dat zijn relaas volstrekt onwaar en zelf vals zou zijn. Hij wijst er ook op dat er geen goede contacten waren met de tolk gedurende zijn verhoor, elementen werden weergegeven naar de persoon die het verhoor afnam, die hij niet/nooit heeft vermeld, en de commissaris-generaal zijn leeftijd volledig in twijfel trekt, terwijl ook naar de in dit verband bijgebrachte stukken geen enkel grondig onderzoek werd gevoerd. De bestreden beslissing heeft, aldus verzoeker, onvoldoende aandacht gehad voor zijn werkelijke kennis omtrent zijn regio en de andere feitelijke elementen in Bangladesh, alsook voor de situatie van de politieke partijen aldaar. Verzoeker, die meent dat er geen enkele betwisting kan zijn omtrent zijn identiteit en zijn afkomst, werpt daarnaast op dat er onvoldoende aandacht werd besteed aan zijn jonge leeftijd en zijn aannemelijke verklaringen, en stelt dat aan zijn relaas op geen enkel ogenblik het voordeel van de twijfel werd verleend. Vervolgens wijst hij erop dat de resultaten van de leeftijdstest betwistbaar zijn. Hij verwijst dienaangaande naar *“het advies van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties dd. 8 juli 2008, zoals aangehaald in haar advies van 12.05.2009”*, naar advies van de Nationale Raad van de Orde van geneesheren en naar een parlementaire vraag. Voorts citeert hij uit de Proceduregids van UNHCR en de *“Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims”* aangaande het voordeel van de twijfel, en merkt hij op reeds een begin van bewijs te hebben geleverd van zijn identiteit en ouderdom. De bestreden beslissing daarentegen, zo vervolgt hij zijn betoog, is gebaseerd op vage argumenten en vermoedens om hem de vluchtelingenstatus niet toe te kennen, en stelt dat er “moeilijk geloof kan worden gehecht” aan zijn asielrelaas omwille van valse verklaringen. Verzoeker besluit, verwijzend naar allerhande rechtspraak en een nota/stelling van UNHCR, dat het evenwel duidelijk is dat een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus zich niet kan baseren op loutere vermoedens.

3.2. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. In zoverre verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

3.3. In de bestreden beslissing, waarbij verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, wordt vooreerst opgemerkt dat verzoeker zijn vermeende identiteit niet kan aantonen met een document met foto, zoals een identiteitskaart of een paspoort. Het Commissariaat-generaal verwijst in dit licht vervolgens naar de beslissing van de Dienst Voogdij van 29 november 2011 die aantoonde dat verzoeker ouder dan 18 jaar is, waarbij 21 jaar, met een standaarddeviatie van een tweetal jaar, een goede schatting is. Verzoeker is bijgevolg ouder dan hij zich voordoet aan de Belgische autoriteiten. De commissaris-generaal is van mening dat verzoeker de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden en dat elementen uit het verslag van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal dit ondersteunen. Aangezien de door verzoeker neergelegde geboorteakte niettemin het geboortjaar 1994 opgeeft, gaat de commissaris-generaal ervan uit dat het een vervalst document betreft. Voorts wordt aan de hand van gegevens van Eurodac vastgesteld dat verzoeker

tijdens zijn gehoor valse verklaringen aflegde inzake zijn vroegere verblijven. De commissaris-generaal meent dat het geheel van verzoekers verklaringen dermate inconsistent en onaannemelijk is dat er kan besloten worden tot de intentie van bedrog. Het feit dat verzoeker niet kan bewijzen dat hij na zijn verblijf in Griekenland in 2006 ooit naar Bangladesh terugging, noch dat hij recent uit naar Bangladesh kwam, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn relaas. Voorts wordt geen geloof gehecht aan verzoekers politieke profiel waardoor eveneens de grond voor zijn vervolging op deze basis vervalst. De commissaris-generaal stelt daarnaast vast dat de door verzoeker neergelegde documenten met betrekking tot de vermeende valse rechtszaak in 2011 vals zijn, en oordeelt dat dit zijn intentie tot misleiding andermaal bevestigt.

3.4. Verzoekers asielrelaas berust op problemen die hij in Bangladesh zou hebben ondervonden ten gevolge van zijn beweerde lidmaatschap van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). Verzoeker zou er valselijk van beschuldigd worden de vader van de voorzitter van de Awami League (AL) vermoord te hebben (stuk 12, Vragenlijst DVZ 17/01/2012, p. 3 en stuk 3, gehoorverslag CGVS 13/04/2012, p. 6-9), dit, zo merkt hij thans in zijn verzoekschrift op, *“om de enkele reden”* dat hij *“zo kon worden uitgeschakeld als politieke tegenstander”* (Verzoekschrift, p. 4).

3.5. Verzoekers huidige bewering dat er geen enkele betwisting kan zijn omtrent zijn identiteit, gaat niet op. De Raad stelt eveneens vast dat verzoeker zijn identiteit niet kan aantonen door middel van een document met foto, zoals een identiteitskaart of een paspoort. Verzoekers identiteit staat bijgevolg geenszins vast. Derhalve kan niet worden nagegaan of de talrijke door hem neergelegde documenten daadwerkelijk betrekking hebben op zijn persoon. Bovendien dient rekening te worden gehouden met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat in Bangladesh zeer veel vervalste documenten circuleren.

3.6. De Raad stelt voorts samen met het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat aan verzoekers beweerde politieke profiel echter niet het minste geloof kan worden gehecht. Immers, ondanks zijn bewering jarenlang lid te zijn geweest van die partij en naar verschillende van haar meetings en belangrijke evenementen te zijn geweest (en stuk 3, gehoorverslag CGVS 13/04/2012, p. 3, 4 en 7), beschikt verzoeker, zo blijkt uit zijn verklaringen afgelegd tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal, slechts over een uiterst beperkte kennis over de BNP. Zo kwam hij op de vraag van de commissaris-generaal wat hij allemaal weet/kan zeggen over die partij, zoals bijvoorbeeld omtrent haar programma, ideeën of visie op de maatschappij, niet verder dan: *“Als BNP aan macht is proberen ze regels en regulaties te volgen, het land met discipline te leiden”* (*Ibid.*, p. 4). Verzoeker gaf bij het beantwoorden van die vraag bovendien zelf uitdrukkelijk aan hierover eigenlijk niet veel te weten en richtte zich hierbij zelfs tot de tolk met de vraag hierover dan maar iets goed te zeggen, waarna de dossierbehandelaar hem er uitdrukkelijk en terecht op wees dat het zijn eigen, persoonlijk relaas betreft en het niet aan de tolk is, die een volledig neutrale rol inneemt, om dit te zeggen (*Ibid.*, p. 4). Verzoeker bleek voorts niet in staat te verhelderden waarin BNP van de Awami League, de rivaliserende regeringspartij, verschilt. Immers, gevraagd hierover iets (meer) te zeggen, stelde hij: *“Ik weet niet veel over AL, maar BNP willen goede dingen doen voor het land, ontwikkeling”* (*Ibid.*, p. 4). De vaststelling dat verzoeker nagenoeg niets kan zeggen over BNP en het verschil met de Awami League niet in het minst kan toelichten, ondermijnt op ernstige en fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden politiek engagement. Van iemand die zijn land ontvluchtte wegens zijn betrokkenheid bij een politieke partij is het immers redelijk te verwachten dat hij deze partij uitvoerig kan toelichten (RvS 29 maart 2004, 129.812) opdat hij zijn engagement aannemelijk kan maken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers politieke sympathieën en engagementen kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn vervolgingsproblemen die hieruit zouden voortvloeien.

3.7. De kopieën van gerechtsdocumenten die verzoeker neerlegde met betrekking tot de moordzaak die beweerdelijk in Bangladesh tegen hem zou worden gevoerd wijzigen niets aan het voorgaande. Integendeel zelfs, *in casu* werd door de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat het vervalste documenten betreffen, gelet op het feit dat zij in het Engels werden opgesteld, terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat, met eventuele uitzondering van het Hooggerechtshof, Bengaalse gerechtsstukken steeds in het Bengaals worden opgesteld (stuk 16, Landeninformatie, *“BGD 2012-005w taalgebruik in lower courts”*), de zeer povere kwaliteit van het Engels en de kwaliteit van het papier. Bovendien dienen vertalingen steeds als dusdanig te worden aangeduid wat hier niet het geval is. Verzoeker weet de vaststelling dat het om valse documenten gaat niet in het minst om te buigen. Zijn kritiek als zou de commissaris-generaal in gebreke zijn gebleven de gerechtsdocumenten te onderzoeken, mist, gelet op het voorgaande, elke grondslag.

3.8. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij van bij de aanvang van en doorheen de asielpcedure voor de diverse asielinstanties eerlijke, coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt. Verzoeker geeft thans toe valse, bedrieglijke verklaringen te hebben afgelegd inzake zijn vroegere verblijven. Dergelijk bedrog tast op ernstige wijze zijn geloofwaardigheid aan.

3.9. Verzoeker trachtte, zo stelde de commissaris-generaal vast, de Belgische asielinstanties ook te misleiden inzake zijn leeftijd. Zijn huidige algemene verwijzing in zijn verzoekschrift naar een advies van de Orde van geneesheren omtrent testen voor leeftijdsbepalingen bij niet-begeleide minderjarige vreemdelingen en een parlementaire vraag hieromtrent, is niet bij machte het pertinente motief uit de bestreden beslissing te weerleggen waarin op grond van verschillende elementen wordt vastgesteld dat verzoeker meerderjarig is en dus ouder dan hij zich voordoet aan de Belgische autoriteiten. Het advies van UNHCR waarnaar verzoeker verwijst, heeft, in tegenstelling tot wat hij voorhoudt, geen enkele betrekking op leeftijdstests en hun betrouwbaarheid, en is derhalve niet dienstig. In weerwil van verzoekers beweringen op dit punt, heeft de commissaris-generaal de door hem als bewijs van zijn leeftijd aangebrachte stukken, met name de geboorteakte, wel degelijk aan een onderzoek onderworpen, wat hem heeft doen besluiten dat het om een vals stuk gaat. Over die betichting van valsheid wordt door verzoeker in zijn verzoekschrift met geen woord gerept.

3.10. Waar verzoeker thans laat gelden dat *“er geen goede contacten waren met de tolk gedurende zijn asielgehoor”* (Verzoekschrift, p. 5), stelt de Raad vast dat verzoeker noch tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch nadien tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal enige opmerking hieromtrent heeft geformuleerd. Verzoeker, die overigens niet preciseert tijdens welk gehoor hij geen goed contact zou hebben gehad met de tolk, werd nochtans bij aanvang van beide gehoren uitdrukkelijk erop gewezen eventuele problemen met de tolk of andere direct te melden. Aangezien hij heeft nagelaten dit te doen en op geen enkel moment tijdens zijn verhoren gewag heeft gemaakt van enig communicatieprobleem, mist zijn *a posteriori*-kritiek elke ernst. Verzoekers algemene kritiek dat *“er elementen werden weergegeven naar de persoon die het gehoor heeft afgenomen, die”* hij *“niet heeft vermeld”* (*Ibid.*, p. 5), is evenmin dienstig, nu hij deze niet in minst concreet toelicht.

3.11. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan verzoeker zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Gelet op de overige elementen waarop de Raad vermag acht te slaan, toont verzoeker niet aan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

3.12. Er werd geen schending aangetoond van de aangevoerde bepalingen en beginselen. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER